

[KUNICA *sb f*

sg *G* kunicy. ◇ *A* kunicę. ◇ *pl G* kunic. ◇ *A* kunice.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także *XVIII – XIX w.*

1. Rodzaj daniny:

a. *Danina bartnicza, świadczona pierwotnie w skórkach kunich, zamieniona z czasem na opłatę pieniężną, zwaną kunnem:* Która puszcza jest spustoszona [...], w której jest bartników [...] tylko 8 [...], którzy dawają dań miodową, a za każdą rączkę miodu dawają kunicę, którą odkupują gr 12 *LustrMaz* II 26, II 26, 27, 28.

b. *Opłata uiszczana panu za dziewczynę, wychodzącą za mąż do innej wsi (zwykle na Rusi) od XV w.:* gdy panna mieyscka idzie za mąż z miastá Kiiowłkiego/ ták z stárego iáko y z nowego ná I.K.M. ofádzonych/ żeby powinien był Nowożenia każdy Horodniczemu zamku Kiiowłkiego/ Kunicy puł złotego/ á gdy wdowę poymuie/ był też powinien dáć złoty Polłki. Z ktorých to Kunic/ Horodniczy káždy zamku Kiiowłkiego ma mieć swoie opátrzenie *WerSposób* 27 (*Linde*).

2. *zool. Martes Pinel (Rost); kuna, ssak drapieżny z rodziny łasicowatych (Mustelidae):* co żywo/ Záięcy/ Liśłow/ kunic/ y inżego máłego zwierzá y ptáctwá/ ták Dworzánie/ iáko ofocznicy [...] w troki náwiązáli y náwieszáli. *StryjKron* 397.

Cf **KUNA**, **KUNIE**, **KUNNY**

AKtt